

КЛИМИШИНА АНАСТАСІЯ ЄВГЕНІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

СУЧАСНА ПРОБЛЕМАТИКА ПРАВА МІЖНАРОДНОЇ БЕЗПЕКИ

З давніх часів вирішення будь-якого конфлікту зброєю чи мордуванням було абсолютно нормальним та законним явищем. Історія налічує тисячі прикладів вирішення конфлікту агресивними способами. З кожним наступним століттям та поколінням поряд із традиційними війнами, збройними нападами з'явилися нові загрози: організована злочинність, регіональні та внутрішні збройні конфлікти, тероризм, АТО, ООС та багато інших факторів, які загрожують людству.

А що ж таке взагалі міжнародна безпека? Поняття міжнародної безпеки є досить дискусійним, Васильєв Г.Ю. співвідносить поняття міжнародної безпеки, як відсутність безпосередньої військової загрози [1, с. 158]. Тому можна сказати, що поняття міжнародної безпеки є стан захищеності інтересів держави чи групи держав, міжнародного товариства від зовнішніх та внутрішніх загроз.

Визначаючи поняття даного питання обов'язково потрібно визначити його значення та аспекти. Тому виходячи із зазначеного, право міжнародної безпеки можна виділити на два аспекти:

- 1) позитивний – норми міжнародного права, орієнтовані на забезпечення миру;
- 2) негативний – норми, спрямовані на відвернення війни та збройних конфліктів.

На сьогодні, питання про міжнародну безпеку є досить актуальним. У сучасному світі жодна держава не може самостійно гарантувати свою безпеку. З кожним роком спектр загроз міжнародній безпеці постійно розширюється. До поняття загроз міжнародної безпеки слід також віднести соціальні, економічні, екологічні загрози. Досить актуальним на 2021 рік є не тільки питання збройного конфлікту між деякими державами, а й питання щодо соціальної міжнародної безпеки, яка включає у своє розуміння бідність та інфекційні захворювання. З приходом у світ COVID-19 у 2020 році, питання про міжнародну безпеку дещо було поставлене під питання, адже кожен день одночасно по всьому світі вмирають тисячі людей. Тому тепер можна поставити питання, а чи тільки зброя може знищити все людство?

Розкриваючи зміст питання міжнародної безпеки неодмінно потрібно зазначити про систему та складові міжнародної безпеки. Систему міжнародної безпеки складають такі складові, а саме:

- політика, яка регулює питання гарантії миру як для окремої країни, так і всієї світової спільноти;
- відносини у сфері економіки, політики, соціально та військового спрямування, конфлікти та сутички;
- умови, які необхідні для існування і функціонування держав, забезпечення їхнього повного суверенітету та рівноправних відносин з іншими країнами;
- метод захисту безпеки громадян, суспільства та національних інтересів держав.

Неодмінно потрібно зазначити про моделі міжнародної безпеки. Для прикладу будуть слугувати більшість цивілізованих та стабільних країн світу, які входять до світового форуму G20. Такий науковець та доктор політичних наук Коломієць О.В. поділив моделі міжнародної безпеки таким чином: «Англосаксонська модель «світового панування» – представниками даної моделі є США та Великобританія. Дані моделі притаманні принципипі дипломатії, співробітництва, міжнародно-правове врегулювання проблем. Наступна модель «Безпекова модель «регіонального лідерства» – представники Франція, РФ, Японія, Бразилія. Модель «ядерного стримування» Китаю та Індії, дотримуються певної стратегії «ядерного стримування». Наступна модель міжнародної безпеки нейтральна модель безпеки, її представниками є країни Швейцарія, Швеція, Фінляндія. Даної моделі особливістю є політика неприєднання до військово-політичних блоків і нейтралітету. І нарешті колективна модель безпеки (Німеччина, Італія, Польща, Румунія та ПАР) [2, с. 23]. Дані моделі свідчать про високо розвиненість та готовність до будь-яких агресивних нападів в їхню сторону. Щодо Української моделі безпеки виникають дефініції та суперечки, адже Україна перебуває у складному періоді, тому їй досить важко віднести до вищезазначених моделей міжнародної безпеки. Відмова України від ядерної зброї 1996 року зробила державу значно слабшою та в майбутньому спричинила важкі наслідки, які ще тривають нині. Найважчим роком для України виявився 2014 рік, коли країна-агресор напала на територію України та анексувала АР Крим, сплинуло сім років, а військові напади так і тривають на сході України.

Підсумовуючи вищесказане, можна зауважити, що тема міжнародної безпеки буде актуальною завжди. Міжнародна безпека є важливим фактором для усіх країн світу. Для української держави сучасні трансформації політики, обумовлюють необхідне формування безпеки та взаємодії з міжнародними системами безпеки. Отже, удосконалити систему безпеки України й убезпечити захист інтересів держави потрібно негайно створити могутню армію.

Список використаних джерел

1. Васильєв Г. Ю. Підтримка міжнародної безпеки-глобальна проблема людства. *Вісник Національного університету «Юридична академія України ім. Ярослава Мудрого*. 2014. № 2(21). 158 с.
2. Коломієць О. В. Особливості системи міжнародної безпеки в умовах глобалізації: автореферат. Одеса, 2015. 23 с.

Науковий керівник: асистент кафедри Владишевська В. В.

КОПИЦЯ АЛІНА ІГОРІВНА, ЛЕВИЦЬКА ВІКТОРІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ КІБЕРБЕЗПЕКИ

Стрімкий розвиток інформаційних цифрових технологій у світі та масова комп'ютеризація, які спостерігаються суспільством останнє десятиріччя, покликані значно спростити життя сучасній людині. Однак позитивний вплив промислової революції супроводжується також і динамічним розвитком нового виду протиправних діянь – кіберзлочинів, які з кожним роком стають дедалі масовішими і небезпечнішими.

Яскравим прикладом такого масштабного кіберзлочину є атака вірусом Petya в 2017 році. В ході якої були уражені великі енергетичні компанії, українські банки, електронні системи аеропортів Харкова та "Бориспіль", Чорнобильської АЕС, урядові сайти, київський метрополітен та інші. За даними експертів Міжнародного валютного фонду, економічні втрати від атаки вірусу Petya становили майже 850 млн доларів. Водночас більшість заяв постраждалих компаній до кіберполіції про втрату даних залишилися без відповіді, адже знайти та притягти до відповідальності зловмисника виявилось неможливим. [1]

На сучасному етапі розвитку українського кіберпростору, правове підґрунтя інформаційної безпеки створюють, перш за все, Конституція України, Кримінальний кодекс, закони України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України», «Про інформацію», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про національну безпеку України» та інші. Крім того, було прийнято Доктрину інформаційної безпеки України, ратифіковано Конвенцію Ради Європи про кіберзлочинність та рішення Ради національної безпеки та оборони України «Про Стратегію кібербезпеки України» від